

רעידת האדמה
בוששה לבוא -
אך הגיעה באיחוד
של
חמישה חודשים

„מה אתם
רוצים מאשה
זקנה וחולה,
התלוננה גולדה
אחרי שמקורביה
נעצו סכין בגבה

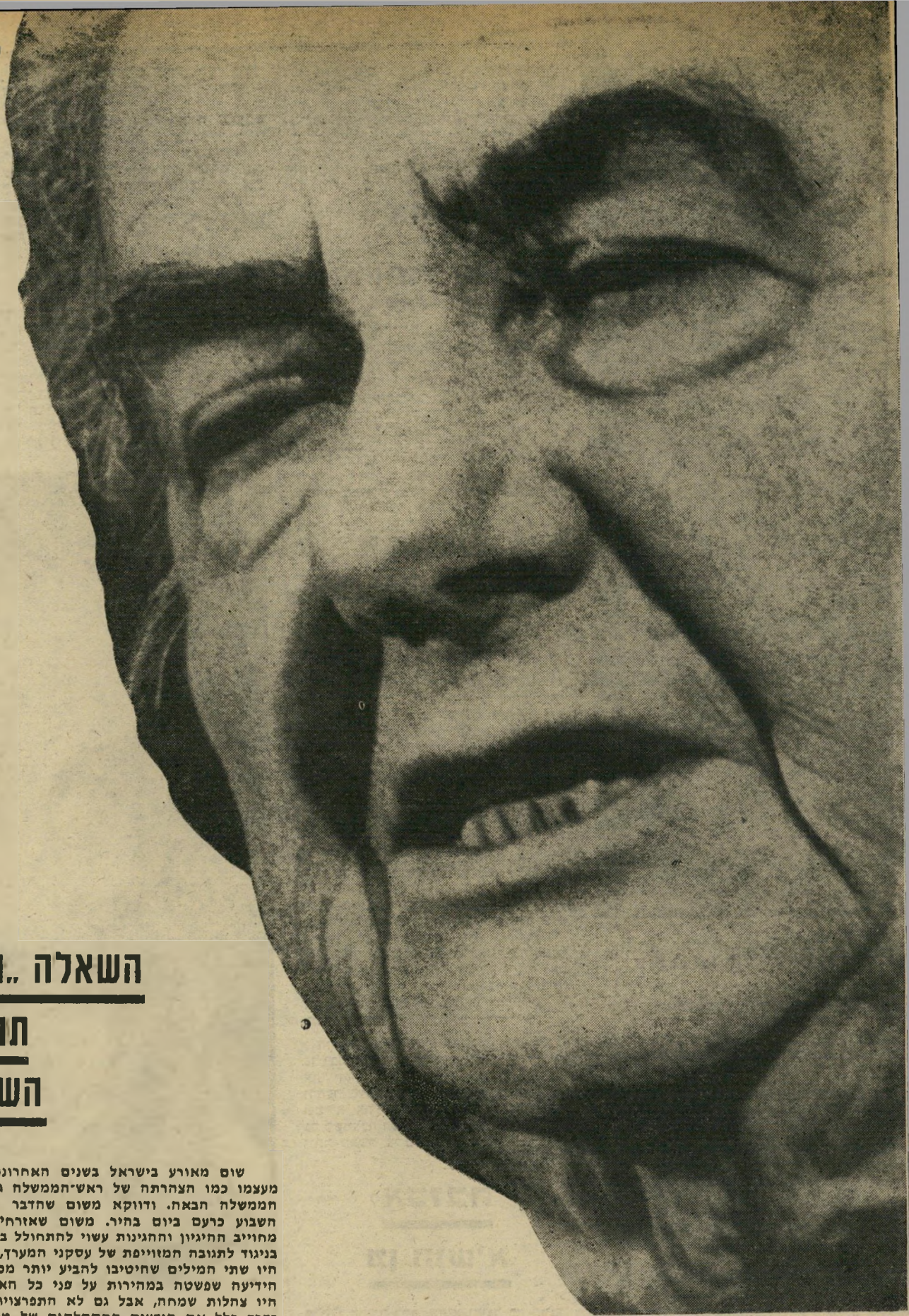

השאלה „מיהו שר הביטחון?”

תפסה את מקומה של

השאלה „מיהו יהודי?”

שום מאורע בישראל בשנים האחרונות לא היה טבעי, מובן מאליו ומתבקש מעצמו כמו הצהרתה של ראש-הממשלה גולדה מאיר, על אי נכונותה להרכיב את הממשלה הבאה. ודווקא משום שהדבר היה כה מיוחל, הוא נפל ביום הראשון השבוע כרעם ביום בהיר. משום שאזרחי ישראל לא העזו להאמין שדבר שהוא מחוייב החיגיון וההגינות עשוי להתחולל בצמרת החנהגה המדינית. התגובה הכללית, בניגוד לתגובה המזוייפת של עסקני המערך, היתה תגובה של רווח וחקלה. „סוף-סוף” היו שתי המילים שחיטיבו להביע יותר מכל תיאור את תחושתם של אזרחי ישראל. הידיעה שמשטה במהירות על פני כל הארץ גרמה להתגודדות והתקהלויות. לא היו צהלות שמחה, אבל גם לא התפרצויות כאב. הרגשת האכזבה והצער, המלווה בדרך כלל את חודעות ההסתלקות של מנחיגים גדולים, לא איפיינה את התגובות על הסתלקותה של גולדה מתפקיד מרכיבת הממשלה. ואולי לא יכול היה להיות עלבון ועונש צורב מזה, מאשר הרגשת החקלה הכללית כמעט שליוותה את המיועדת להרכיב את הממשלה הבאה גולדה מאיר, במה שנראה כימי שילטונה האחרונים.

התפילה

„מישחק פורים” של גולדה - או התמוטטות סופית?